

των της, ὑπόδειγμα ἀξιόζηλον σεμνότητος καὶ ἠθους, ἀδάμας προέχων τῆς Ἑλληνικῆς χάριτος. Εἰς τὰ σήματα τῆς εὐγενείας τῶν **Βυρζιδούργων**, προσέθεσε τὰ ἐμβλήματα τῶν πατρικῶν τοῦ οἴκου καταστάσα σύμμερον ἀγαπητοτάτη παρὰ τῷ Βαυαρικῷ λαῷ καὶ τῇ ἀνωτάτῃ Βαυαρικῇ κοινωνίᾳ. Τοῦ συνδέσμου τούτου καρποὶ ὑπῆρξαν εἰς υἱὸς καὶ μία θυγάτηρ, τέκνα ἐξόχου διαπλάσεως καὶ ὑπερρφάνου φρονήματος, ἐνθουσιῶντα καὶ διὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν τὸ Γένος, ἱκανὰ νὰ καταστήσωσι θαυμαστὸν τὸν νέον οἶκον τῶν **Βυρζιδούργων**. Συννεοῦσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἀπαράμιλλα στοιχεῖα τῆς καλλονῆς τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, ἅτινα διακρίνουσιν ἀμφοτέρω τὰ Γένη, ἀφ' ὧν ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν αὐτῶν.

Σπανίως ἢ Ἑλλάς ἔχει ἀντιπροσωπευθῆ ἐν τῇ ξένῃ παρὰ τόσον ἐξόχου γυναικείου τύπου, παρὰ τοιαύτης γυναικείας εὐγενείας, γοπτεισάσης ἕνα ὀλόκληρον λαόν. Ἡ λαμπρὰ τύχη καὶ ἡ διάκρισις τῆς **Ρηγίνας Φιλωνος** ἐν Βαυαρίᾳ, προοιδεῖ μίαν φορὰν ἐτι τὴν φυσικὴν εὐγένειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, ὅστις δύναται νὰ διαπρέψῃ ἐν μέσῳ τῶν λαμπροτέρων ξένων οἰκογενειῶν, νὰ θαμβώσῃ διὰ τὴν ἀρετὴν του καὶ τὸ κάλλος του καὶ νὰ ἐλκύσῃ ζωρὰν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην κύκλου μεγάλου, ὡς αὐτὸν μεθ' οὗ τόσον στενωῶς ἐσυγγένευσεν ἡ ἑλληνὶς κ. **Ρηγίνα Φιλωνος**.

Ν Η Θ Ν Υ Φ Η

Με τὸ ἄσπρο πανάκι της
γιοματο ἀπ' τὸν μπάτη
ἢ βάρκα του, νά τη,
πετιέται, κυλᾷ.

✽

Καὶ σχίζει, καὶ γάνεται
στὰ κύματα ἢ πλώρη,
περνᾷ τὸ διαπόρι
πηδῶντας τρελλᾷ.

✽

Ναυτόπουλ' ἀκούραστα
τοὺς φλόκους μαζώνουν,
καὶ τρέχουν κιαπλώνουν
τὰ δίχτυα γοργά.

✽

Κιὰργὰ μεγαλώνοντας
ὡσάν τὴν αὐγούλα,
στὸν ὄρμο ἢ βαρκοῦλα
προβαίνει σιγά.

✽

Στὸ ἀχόρταγο κύτταγμα
τὸ φῶς μου θαμπώνει...
"ὦ! νὰ στὸ τιμόνι
δὺὸ μάτια φωτιά!

(Ὀκτώβριος 1897)

Σὰν ἀγγελοκρούσιμο
τὸ νοῦ μου σαλεύει...
μὲ βλέπει, μοῦ γενεῖ
ἢ ὠραία του ματιά!

✽

Σὲ λίγο χαρούμενη
ἢ βάρκα ἀραγμένη,
γλυκὰ θ' ἀνασαινή
στὴν ἀκρογιαλιά

✽

Κ' ἐκεῖνος ἀνάλαφρα
κοντά μου θὰ γέρνη,
καὶ πόθου θὰ πέρνη
κιὰγάπης φιλιὰ.

✽

Τὸ πέπλο σου νύχτα μου
ποῦ τώρα θ' ἀπλώσης,
νὰ μὴ τὸ σηκώσης
σὰν πάντα, πρώτ.

✽

Γιατὶ ὅταν στὸ πέλαγο
ἢ αὐγὴ θὰ ξανοίγη,
θὰ τρέξῃ, θὰ φύγῃ...
"Ἄχ! δόλια ζωή.

ΜΑΡΚΟΣ ΠΟΛΟΣ